

på at komme efter – ifølge de oplysninger, jeg har fået – omkring 30 ansatte, som sidste år var forsættligt eller groft uagtsomme, frem for at bruge vores energi på de mange tusinde arbejdsgivere, som ikke overholder arbejdsmiljøloven.

(Kort bemærkning).

Marion Pedersen (V):

Det er rigtigt, som fru Elisabeth Geday siger, at der foregår mange ulovligheder – også alt, alt for mange – og det er selvfølgelig også der, ulykkerne sker. Men de arbejdsgivere får jo altså også bøder med den nye lov. Vi fjerner jo ikke bøderne til arbejdsgivere, som ikke overholder loven. Tværtimod er det stadig væk arbejdsgiveren, der skal bevise, at han har opfyldt alle sine forpligtelser, at han har sørget for, at de ting, der skal være på arbejdspladsen, er der, sørget for instruktion, og ikke mindst at han har sørget for at holde øje med, at det rent faktisk bliver udført, uden at man af den grund måske kan forlange, at en arbejdsgiver skal løbe i rumpen på hver evig eneste ansatte 8 timer om dagen.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Men det, jeg spørger fru Marion Pedersen om, er, om hun synes, at proportionerne er rigtige i det, vi her bruger vores tid på. Var det ikke langt bedre, at vi, når vi diskuterer arbejdsmiljø, brugte energien på at forebygge de mange arbejdsulykker, som sker i øjeblikket, og på at forfølge de arbejdsgivere, som forsættligt og bevidst udsætter andre for skade, end at ændre på de her regler, som vil betyde, at vi skal bruge vores energi på at diskutere, om det er min eller din skyld?

(Kort bemærkning).

Marion Pedersen (V):

Jeg må sige, at jeg ikke er enig med fru Elisabeth Geday i, at det er uvæsentligt. Om det så kun er én arbejdsgiver, der bliver dømt, som ingen skyld har, så er det stadig væk en for meget for mig, for jeg synes, det er en stor uretfærdighed, at man får en dom, og at man får en bøde for noget, man ikke har noget med at gøre, som man ikke har haft en jordisk chance for at gøre noget ved. Tværtimod har man taget alle de forholdsregler, man overhovedet menneskeligt kan.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg kan ikke lade være med at spørge fru Marion Pedersen om det, som hr. Jørgen Arbo-Bæhr nævnte, om, at arbejdsgiveren skulle bruge ledelsesretten.

Kl. 11.55

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr var inde på, at medarbejderne kunne afskediges, hvis de ikke overholdt sikkerhedsreglerne. Hvor mange medarbejdere vil fru Marion Pedersen vurdere der så skulle afskediges i løbet af et år? Hvor mange tusinde vil det dreje sig om? Min egen vurdering er, at vi er oppe over 50.000, der skulle afskediges, hvis arbejdsgiveren, hver gang man så, at der var en medarbejder, der overtrådte reglerne, skulle afskedige vedkommende.

(Kort bemærkning).

Marion Pedersen (V):

Jeg kan ikke slyngne noget tal ud for, hvor mange det er. Jeg tror faktisk, det er langt flere end 50.000. Jeg ved i hvert fald, at i den branche, som jeg kender og har arbejdet i igennem 24 år som selvstændig, nemlig autobranschen, ville så godt som hver evig eneste, bortset fra lærlingene, som stadig væk har i baghovedet, hvad læreren på teknisk skole har sagt, blive fyret over en kam. Det er desværre sådan, billedet ser ud i dagens Danmark.

Man kan diskutere det med medarbejderne lige så tosset, det skal være; de går og griner ad de ældre medarbejdere, som hører dårligt, og alligevel tager de ikke selv høreværnene på – og de hører dårligt, fordi de aldrig har brugt de høreværn. Det er jo grotesk.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg kan godt høre, at fru Marion Pedersen er enig med mig, for jeg synes jo også, at vi skal se, om vi kan finde en løsning, hvor vi kan beholde de dygtige medarbejdere i stedet for at sende dem ud på jobmarkedet. Men selvfølgelig kan man også godt sige, at hvis de bliver afskediget, så bliver mange flere ledige, som arbejdsgiverne så kan vælge imellem. Det kunne jo selvfølgelig løse mangelen på arbejdskraft, hvis det er den vej, hr. Jørgen Arbo-Bæhr vil. Det går jeg ikke ud fra at fru Marion Pedersen vil, men at man skal finde en løsning, hvor man sikrer, at man beholder den gode arbejdskraft, man har, frem for at skulle tage konsekvensen og afskedige medarbejdere.